

Athene

Zeventien jaar geleden rond deze tijd arriveerde ik met een bang hart op het WK atletiek. Maar dag min één in de perszaal verliep optimaal. Na alle plichtplegingen kreeg een groepje gelijkgestemde journalisten zelfs een rondleiding door de sportinfrastructuur. “Hier zijn de toiletten, hier de kleine perszaal, hier de grote, dit is de persbureau, en hier kunt u verpozen.”

Verpozen? We vielen net niet in het water van verbazing. Helemaal alleen voor de slaafjes van het toetsenbord en de paria's van de 400mm-lens was een olympisch buitenzwembad gereserveerd. Zodat we tussen de ochtend- en avondsessie niet altijd heen en weer moesten naar ons hotel downtown.

Er stonden tafeltjes langs de zwembadrand, er waren ligstoelen, parasolletjes en ook handdoeken. De volgende ochtend – op dag één van het WK – is dat meteen uitgeprobeerd. In de perszaal de daginfo opgehaald én twee handdoeken, installeerden we ons poolside. De ochtendsessie konden we volgen op schermen, maar met die felle zon was dat niet makkelijk, zodat we onze ligstoelen en de parasols wat herschikten.

Groot was onze verbazing toen we rond de noon een barbecuefestijn zagen opstijgen. *“For free. Courtesy of the organisation.”*

Kortom: tien dagen lang hebben we ons als Romeinse keizers gelaafd aan een overheerlijk buffet, overgoten met lokale wijn (die retsina is niet te drinken, maar de rode Agiorgitiko-druif is een aanrader) en veel water. Omdat we elke dag steeds vroeger onze handdoek kwamen leggen, voorzagen ze voor ons vroege vogels vanaf dag drie ook koffiekoeken en koffie met een sapje.

Al snel werd het te heet, zelfs onder de parasol, maar daarvoor hadden we dan weer het zwembad en tegen 17 uur sleepten we ons met felle tegenzin naar het stadion om toch wat atletiek live te zien.

Daar bleek het al even gesmeerd te lopen. De uitslagen van de 100 meter kregen we binnen de drie minuten op onze desk. Zoveel perfectie was nog nooit vertoond en drie weken later kreeg dezelfde

stad de Olympische Spelen van 2004 toegewezen. Dat was Athene en nu past alleen nog schaamte. Niet alleen omdat we daar een heel klein gaatje in de Griekse staatskas hebben gegeten en gedronken, maar ook vanwege onze lyrische teksten over hoe goed de Grieken het wel voor elkaar hadden en of Athene alstublieft snel de Spelen kon krijgen. Zo geschiedde, en ook de Spelen in 2004 waren welhaast perfect.

Dat ze zich daartoe tot over hun nek in de schulden staken, dat vermoedden we wel maar – eerlijk – we hadden er geen oog voor. Wij geraakten overal, de sfeer was goed, voor het gezin tickets regelen was ook geen probleem, zelfs niet

Als de grote sportbonden echt zijn wat ze beweren te zijn, hoeders van wereldwijde sociale bewegingen, dan hebben ze nu iets om over na te denken

voor de gouden finale van Henin, en we hadden de premiers: wat wil een journalist nog meer?

Het deed pijn aan de ogen toen eerder deze week de foto's verschenen van de olympische installaties van weleer. Alleen het atletiekstadion wordt nog gebruikt. Heel af en toe, voor voetbal. De rest is voorwerp voor industriële archeologie of een doctoraat over *white elephants*, onnodige sportbouwsels.

Als de grote sportbonden echt zijn wat ze beweren te zijn, hoeders van wereldwijde sociale bewegingen, dan hebben ze nu iets om over na te denken. Het kan niet de bedoeling zijn van Olympische Spelen of wereldkampioenschappen voetbal dat een land of een stad zich tot over de oren in de schulden steekt om de wereld een maand lang een sportfeest te schenken, om daarna de compleet overbodige infrastructuur te laten verloederen.